

Využitie verbálnej a neverbálnej komunikácie v probácii

PhDr. Vladimír Cehlár
Justičná akadémia - 2011

Obsah

- A - Všeobecná charakteristika komunikácie
- B - Formy komunikácie
- C - Druhy komunikácie medzi ľuďmi a skupinami
- D - Jednosmerná a dvojsmerná komunikácia
- E - Komunikačné zlozvyky, chyby pri hovorení a počúvani
- F - Charakteristika optimálnej komunikácie
- G - Asertívne správanie
- H - Aplikačné problémy v oblasti probácie

A - Všeobecná charakteristika komunikácie

Sociálna komunikácia – ide o komunikáciu medzi ľuďmi, čo možno považovať za špecifický druh komunikácie, v procese ktorého dochádza k vzájomnému dorozumievaniu ľudí, výmeny názorov, postojov, oznamovanie vlastného prežívania danej situácie i vzťahu k účastníkovi komunikácie.

B - Formy komunikácie

/o. i. sa často používajú nasledovné formy komunikácie /

- intrapersonálna komunikácia
- interpersonálna komunikácia
- komunikácia vo vnútri malých skupín
- verejná komunikácia

Itrapersonálna komunikácia

- **Intrapersonálna komunikácia** - je komunikácia so sebou samym. V rámci tejto hovoríme sami so sebou, poznávame alebo posudzujeme seba samého.
Základným cieľom intrapersonálnej komunikácie je teda premýšľať, uvažovať a analyzovať informácie o sebe a svojom vzťahu k svetu okolo seba a klásť si otázky:
Ako sa vyvíja môj pohľad na seba samého?
Ako tento sebaobraz ovplyvňuje proces komunikácie?
Ako možno zlepšiť schopnosti správania seba samého, nadvádzovania interpersonálnych vzťahov, ovplyvňovania svojho správania a interpretácie sociálnych situácií?

Interpersonálna komunikácia

- **Interpersonálna komunikácia** je komunikácia medzi dvoma ľuďmi, ktorí medzi sebou majú nejaký vzťah.
Základným cieľom interpersonálnej komunikácie je objavovať a nadvázovať vzťahy, ovplyvňovať ich a pomáhať iným a klásť si otázky:
Ako sa vyvíja môj pohľad na ľudí okolo seba?
Ako tento pohľad ovplyvňuje proces komunikácie?
Aký je vzťah medzi osobami pri komunikácii, čo robi komunikáciu efektívnejšou a čo ju obmedzuje?
Aké sú verbálne a neverbálne signály?

Komunikácia vo vnútri malých skupín

- okrúhly stôl – riešenie problému, interakcia a komunikácia medzi členmi skupiny je neformálna ...
- panelová diskusia – členovia skupiny sú experti, vyjadrujú svoje odborné názory, skúsenosti, výsledky práce na predložený problém
- sympózium – skladá sa zo série pripravených prezentácií, ktoré sa týkajú zvolenej témy.

Verejná komunikácia

- je to taká forma sociálnej komunikácie, v ktorej hovoriaci hovorí k relatívne početnému publiku. Verejný prejav si vyžaduje viaceré spoločenské, akademické aj profesijné zručnosti, ktoré možno zhŕnúť do týchto krokov:
 - volba témy a účelu; analýza publiku; volba témy a identifikácia propozícií; preskúmanie témy; podpora hlavných propozícií; usporiadanie materiálu k prejavu; stylizovanie prejavu; zostavenie záveru a úvodu; nacvičenie prejavu; prednesenie prejavu;

C - Druhy komunikácie medzi ľuďmi a skupinami

- Sociálna komunikácia rozlišuje tri skupiny komunikačných kanálov, na základe ktorých možno vyčleniť tri druhy sociálnej komunikácie.
 1. komunikáciu verbálnu
 2. komunikáciu neverbálnu
 3. komunikáciu činom

1. Verbálna komunikácia

- Verbálna komunikácia je komunikácia sprostredkovaná jazykovým znakom a významom naňho viazaným. Prebieha po dvoch liniach. Prvou je línia tematická, to, čo sa hovorí; druhou je línia interpretačná, to znamená, aký význam a zmysel téme komunikujúci ľudia prikladajú.
- Paralingvistické aspekty reči – intenzita hlasového prejavu, tónová výška hlasu, farba hlasu, dĺžka prejavu, rýchlosť prejavu, prestávky v prejave ...

2. Neverbálna komunikácia

- MIMIKA – oznamujeme výrazom tváre: pláč - smiech, šťastie - nešťastie, radosť - smútok...
- PROXEMIKA – oznamujeme priblížením a oddialením
 - Intímna zóna (max. 30 cm) - matka a dieťa
 - Osobná zóna (min. 45 cm) - priatelia
 - Oficiálna zóna (1,2 až 3,6 m) - obchodné jednanie
 - Verejná zóna (3,6 až 7,6 m) - školenia

Neverbálna komunikácia

- HAPTICKA – reč podania ruky, dotyku pôsobenie tlaku, tepla, chladu, vplyv bolesti...
- POSTUROLÓGIA – reč fyzických postojov, držanie tela, polohové konfigurácie; starostlivý - zanedbaný zovnajšok, něhybné nohy - nadmerná hybnosť, žiadne - živé pohyby očí...
- KINEZIKA – reč pohybov tela
 - bodové činnosti (niekoľko sekúnd) - kývnutie hlavou
 - pohybové pozície (trvajú 5-20 sekúnd) - rozlúčka
 - prezentácie (niekoľko hodín) - stretávka

Neverbálna komunikácia

- > **GESTIKA** – pohyby tela s oznamovacím účelom
 - symboly - nahradzajú slová ,
 - ilustrátory - sprevádzajú, zdôrazňujú slová
 - regulátory - začiatok a ukončenie komunikácie
 - adaptéry - pohyby zvládajúce neprijemné pocity
 - Gestá dlaňami - pravdovravnosť, úprimnosť...
 - Gestá rukami - napätie, nedôvera, sebavedomie...
 - Gestá pažami - negatívny postoj, neistota, odpor...

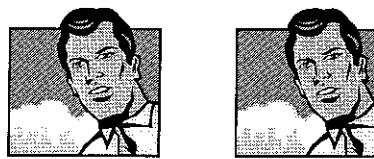
Neverbálna komunikácia

- > **REČ OČÍ A POHLÁDOV** - upriamenie pohľadu, doba trvania pohľadu, množstvo pohľadov, uhol, mrkanie, pohyby očí a obočia...
- > **PARALINGVISTIKA** – vyjadrovanie tónom reči intenzita hlasu, intonácia, melódia, chyby v reči...
- > **ÚPRAVA VONKAJŠIEHO VZHĽADU**
spôsob oblečenia, účes, liečenie, úprava prostredia

Ako zlepšiť neverbálnu komunikáciu?

- snažte sa, aby váš výraz bol primerane uvoľnený
- obmedzte rušivé gestá,
- priebežne udržiavajte očný kontakt,
- potvrdzujte reč partnera neverbálne - úsmevom...
- dívajte sa na druhú osobu priamo a nie úkosom z boku,
- budte v otvorenej pozícii,
- mierne sa naklánjajte k druhému, nesedte stuhnuto,
- môžete používať gestá, ale s mierou;

D - Jednosmerná a dvojsmerná komunikácia

Jednosmerná komunikácia

Jednosmerná komunikácia - vysielanie signálov bez prijímania spätnej väzby

Klady:

- možnosť súvislého vlastného prejavu
- úspora času
- výber informácií
- informovanie veľkého počtu príjemcov

Zápor:

- nepresnosť
- nedôvera
- chýba spätná väzba

Dvojsmerná komunikácia

V tomto prípade sa ku komunikátorovi dostáva spätná väzba.

Proces komunikácie je pohybom po špirale, pre ktorý je charakteristické neprestajné vzájomné odovzdávanie informácií.

Spätná väzba – feedback – teda ponuka informácie o dôsledkoch správania a konania príčom:

- umožňuje prepojenie informačných kanálov,
- umožňuje informačnú výmenu, podporuje prijatie informácie a oznamuje reakciu na prijatú informáciu,
- tvorí základ otvorennej komunikácie;

Dvojsmerná komunikácia

- Ako podávať spätnú väzbu?
 - nehodnotiť, neposudzovať,
 - obracať sa priamo na prijímateľa spätnej väzby,
 - konkrétnie pomenúvať veci, situáciu, konanie (nehovoriť opisne)
 - vyjadrovať sa k aktuálnym udalostiam, téme,
 - podávať ju v aktuálnom čase, teda čo najskôr po udalosti, ku ktorej sa vzťahuje,
 - vedieť, čo hou chceme dosiahnuť,
 - neposkytovať naraz spätnú väzbu na veľa podnetov,
 - poskytovať spätnú väzbu ako informáciu, bez kladenia podmienok;

Dvojsmerná komunikácia

- Ako prijímať spätnú väzbu:
 - spätnú väzbu brať ako informáciu pre seba, aj keď s ňou nesúhlasíme ,
 - rozhodnúť sa či ju prijme alebo ju odmietnerne,
 - vyhnúť sa dokazovaniu, popieraniu, ospravedlňovaniu svojho konania,
 - rozlíšovať obsah spätnej väzby od vlastných reakcií na ňu,
 - neprerušovať podávanie spätnej väzby,
 - pri neporozumení poskytovanej spätnej väzbe požiadať o jej vysvetlenie,
 - podakovať za poskytnutie spätnej väzby (bez prílomnosti irónie);

E – Komunikačné zlozvyky ...

- Komunikačné zlozvyky pri hovoreni:
 - nesúlad slovného a mimoslovného prejavu,
 - nepriame vyjadrovanie pocitov okfukou,
 - neúprimnosť,
 - nejasnosť a nekonkrétnosť hovoreného,
 - preháňanie a neprimerané zovšeobecňovanie,
 - značkovanie a znehodnocovanie namiesto spätnej väzby,
 - pripisovanie úmyslu,
 - únik od témy,
 - nelogické afektívne reakcie;

E – Komunikačné zlozvyky ...

- Komunikačné zlozvyky pri počúvaní:
 - čítanie myšlienok,
 - prerušovanie a skákanie do reči,
 - nereagovanie na povedané - chýbanie spätnej väzby,
 - neverbálne odmietanie;

F – Charakteristika optimálne komunikácie

Charakteristiky optimálnej komunikácie (hovorenie a počúvanie)

Vyjadrenie:

- súlad slovného a mimoslovného,
- konkrétnosť a špecifickosť,
- otvorenosť a autentičnosť,
- jasnosť a zrozumiteľnosť,
- plynulosť komunikácie,
- vedieť bez agresie vyjadriť svoje kladné a záporné pocity a požiadavky,
- vyjadrovať vlastné pocity a nie hodnotiť druhého;

F – Charakteristika optimálnej komunikácie

Príjem:

- schopnosť počúvať a neskákať do reči,
- vyjadriť, že počúvame, že máme záujem,
- uvedomiť si svoje pocity, myšlienky a postoje,
- neinterpretovať, čo je za povedaným
- / „nečítať myšlienky“ /;

G - Asertívne správanie

- **Agresívne správanie** – vyznačuje sa vonkajším konfliktom. Agresívny človek sa presadzuje na úkor iných, nerešpektuje ich práva, ponižuje, pokoruje, zdôrazňuje slabiny a nedostatky iných. Svoje nedostatky a chyby prehliada, zdôrazňuje chyby okolia. Prehnánym sebavedomím kompenzuje svoje komplexy. Používa silu až hrubosť, morálne hodnotenia, vnučuje okoliu pocity viny, stavia sa do pozície kontrolóra diania, ktorý má vždy pravdu. Kultivovanejším a spoločensky tolerovanejším prejavom agresie sú ironické a sarkastické poznámky.

Asertívne správanie

- „**Asertívita**“ Cieľom uplatnia asertívneho správania v praxi nie je zameriavať sa na hľadanie príčin ľažkostí, teda na otázku „prečo?“ ale na možnosť riešenia situácie, teda na otázku „ako?“. Za asertívne správanie sa považuje priame, pocitné a primerané vyjadrenie vlastných potrieb, postojov a pocitov.

Asertívita nie je len presadzovanie svojich názorov a nárokov, ale aj zodpovednosť (za svoje konanie a správanie, za dôsledky z nich vyplývajúce) spojená s rešpektovaním práv iných. Nejde o dosiahnutie úspechu za každú cenu, ale o nájdenie spôsobu riešenia, ktorý je priateľný pre zúčastnené strany. Asertívne sa správajúci človek rešpektuje práva iných, neporušuje ich, väží si partnera.

Asertívne správanie

Ak chceme, aby asertívne správanie bolo efektívne, musí byť spravidlou – doplnené primeranou neverbalou komunikáciou, ktorá korešponduje s obsahom hovoreného.

Pozornosť sa zameriava hlavne na tieto zložky asertívneho správania:

- celkový výraz tváre a mimika,
- udržiavanie očného kontaktu,
- pohyby rúk, gestikulácia,
- základný postoj a držanie tela,
- hlasitosť a modulácia hlasu,
- správne načasovanie odpovede,
- obsah a forma povedaného;

Asertívne schopnosti - techniky

Pokazená gramofónová platňa – pokojné opakovanie toho, čo chceme.

Otvorené dvere – kritika prijímaná pokojne, bez úzkosti.

Sebaotvorenie sa – pokojné vyjadrenie kládnych aj negatívnych aspektov vlastnej osobnosti.

Voľné informácie – voľné vyjadrenie až nevyžadaných informácií.

Negatívna asercia – súhlas s kritikou vlastných nedostatkov.

Negatívne pýtanie sa – otázkami priviediem kritiku do úzkych a dokážem mu, že nevie, čo kritizuje.

Selektívne ignorovanie – reagujem len na konkrétné námiestky.

Kompromis – v prípade, že neutrí vlastná sebaúcta, ponúknuť priateľný kompromis.

Umenie klášť otázky

DRUHY OTÁZOK:

- **otázky uzatvorené** – sú zamerané na upresnenie informácie, alternatívne odpovede, áno-nie,
- **otázky sugestívne** – kategorické otázky, vnučujú odpoveď, neprispôsťajú alternatívu,
- **otázky otvorené** – voľné otázky, umožňujú odpovedať slobodne;

AKO ZLEPŠIŤ ÚROVEŇ POČÚVANIA

JEDNOU Z HLAVNÝCH BARIÉR EFEKTÍVNEJ KOMUNIKÁCIE JE NESCHOPNOSŤ POČÚVAŤ DRUHÝCH

1. sústredte sa na to, o čom sa hovorí a snažte sa využiť vyušovanie aj myšlienkovou neprítomnosťou, ktorá môže trvať pár sekúnd, ale aj niekoľko minút,
2. opakujte si kľúčové slová a vety v hlave, pomôže vám udržať ich a neskôr opäť vyvolať,

AKO ZLEPŠIŤ ÚROVEŇ POČÚVANIA

3. sledujte gestá postoja a výraz tváre hovoriaceho, rovnako tak zmenu hlasu; porovnávajte, či odpovedajú tomu, o čom človek hovorí, v opačnom prípade svedčia o určitom konflikte,
4. všímajte si prestávky a zmeny rytmu reči; signalizujú priležitosť pre odpovedanie alebo kladenie otázok,
5. snažte sa pýtať alebo komentovať prejav rozprávajúceho; bude sa potom snážiť vysvetliť veci tak, aby ste ich lepšie pochopili ,
6. poskytujte spätnú väzbu, aby bolo jasné, že správe rozumiete
7. obzvlášť svedomito sledujte informácie, ktoré majú pre vás osobný význam; mali by vám byť úplne jasné skôr, ako hovoriaci opustí scénu;

Aplikačné problémy v oblasti probácie

Časť I.

Aplikačné problémy v oblasti probácie

§ 25 ods. 1, 2 Tr. poriadku

Probáčny a mediacný úradník plní úlohy probácie a mediacie uložené súdom alebo iným príslušným orgánom a iné úlohy ustanovené v tomto zákone alebo v osobitnom zákone.

Ak probácia neplní účel, ktorý bol rozhodnutím súdu alebo iného príslušného orgánu ustanovený, probáčny a mediacný úradník podá súdu podnet na nariadenie výkonu trestu odňatia slobody alebo podá podnet na pokračovanie trestného stíhania proti osobe, u ktorej bolo rozhodnuté o podmienečnom zastavení trestného stíhania.

Aplikačné problémy v oblasti probácie

Probáciou sa rozumie:

1. organizovanie a výkon dohľadu nad obvineným, obžalovaným alebo odsúdeným (ďalej len "obvinený"),
2. kontrola výkonu trestu nespojeného s odňatím slobody vrátane uloženej povinnosti alebo obmedzenia,
3. dohľad nad správaním obvineného v priebehu skúšobnej doby pri podmienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody,
4. pomáhanie obvinenému v priebehu skúšobnej doby a počas kontroly výkonu trestov nespojených s odňatím slobody, aby viedol riadny život a vyuvoľoval podmienkam, ktoré mu boli uložené rozhodnutím prokurátora alebo súdu v trestnom konaní.

Aplikačné problémy v oblasti probácie

Evidencia probácie „Pr“, štatistika (nevôhodnosť zaradenia do evidencie Pr, keď nebol nariadený probáčny dohľad, Pp pri nenariadení probáčného dohľadu ...) Duplicitná evidencia probácie, skresťovanie reálnej Pr a umelej evidencie - štatistiky...

Kto vykonáva probáciu? aplikácia § 3 ods. 6 zák. č. 550/2003 Z.z.
„Probáciu vykonáva PaMÚ okresného súdu, v ktorom obvod má pobyt obvinený alebo odsúdený, ktorému bol uložený probáčny dohľad.“

Z praxe: PaMÚ by nemal zasielať Pr inému súdu z dôvodu, že obv. alebo odsúdený si vykonáva v inom obvode nepodmienečný trest, resp. je vo výkone väzby – toto realizuje prostredníctvom vyžiadania písomných správ, ako sa obv., resp. odsúdený spáva, či dodržiava ústavný poriadok VTOS. VV a pod. odporučame postupovať v intenciach § 4 ods. 2 zák. č. 550/2003 Z.z.

Aplikačné problémy v oblasti probácie

- vykonávacie konanie, postup PaMÚ (Trestné konanie sa nekončí vydáním rozhodnutia vo veci samej. Vykonávacie konanie predstavuje posledné štadium tr. konania. Jeho účelom je zabezpečiť riadne a včasné vykonanie rozsudku a iných rozhodnutí vydaných v trestnom konaní.)

- súdom príslušným je súd určený podľa § 406 ods. 2 Tr. por. (Rozhodnutia súvisiace s výkonom trestov a ochranných opatrení robi, ak nie je ďalej ustanovené inak, súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.)

Applikačné problémy v oblasti probácie

Z praxe:

- PaMÚ si zaevíduje probačný dohľad pod svoje „Pr“ a následne ho zašle bez vykonanej probácie na realizáciu PaMÚ v ktorého obvode má pobyt obvinený alebo odsúdený, príčom o.j. požaduje od PaMÚ, aby mu zasielal v pravidelných intervaloch správy o povedstí a pod..

Tento postup je neakceptovateľný z viacerých aspektov a to ...

(odporúčame pozrieť štatistiku, kde takéto umelé zvyšovanie počtov Pr je viditeľné)

Applikačné problémy v oblasti probácie

- a) V ktorých prípadoch sa píše správa z probácie?
- b) Komu sa zasielajú správy z probácie?
- c) V ktorých prípadoch môžem ukončiť probáciu?

Počet probácií spolu za rok 2010 (primárne ide len o probáciu?)

Kraj	prechádzajúce do r. 2010	nové v roku 2010
Bratislavský	2975	666
Trnavský	697	683
Trenčiansky	575	239
Nitriansky	1004	693
Žilinský	1090	853
B. Bystrický	1202	770
Prešovský	1050	988
Košický	646	580

Počet prob. dohľadov Pp spolu za rok 2010 (primárne ide len o probáciu?)

Kraj	PO VTOS s PD	PD u Pp
Bratislavský	88	17
Trnavský	269	66
Trenčiansky	162	34
Nitriansky	302	(OS Nitra - 101) 152
Žilinský	198	86
B. Bystrický	366	62
Prešovský	225	80
Košický	193	49

Použitá literatúra:

- Trestný zákon 300/2005 Z.z.
- Trestný poriadok 301/2005 Z.z.
- Zákon č. 550/2003 Z.z.
- Zákon č. 528/2005 Z.z.
- Vyhľáška MS SR č. 543/2005
- Štern, Pavel et al. 2010. Probace a mediacie. Praha: Portál, s.r.o.
- Ury, William. 2008. Jak překonat nesouhlas. Praha: management Press, s.r.o. Vydanie 5. ISBN 978-80-7261-192-8.
- Škvareninová, Ol'ga. 1996. Rečová komunikácia. Bratislava : SPN. ISBN 80-10-00290-9

Použitá literatúra:

- Thiel, Erhard. 1999. Reč tela prezráza viac ako slovo. Bratislava: Media klub, s.r.o. ISBN 80-88963-14-1.
- Gabura, J. – Gabura, P. 2004. Sociálna komunikácia. Bratislava: O.Z. Sociálna práca. ISBN 80-968927-7-0.
- Clayton, Peter. 2003. Reč tela. Praha: OTOVO NAKLADATEĽSTVÍ, s.r.o. ISBN 80-7181-118-1.
- Hupková, I. – Kuchárová, B. Prevencia v praxi. Bratislava: NOC. ISBN 978-80-7121-303-1.
- Zborník z medzinárodnej konferencie v D. Kubíne. 2010. Zručnosti, Partnerstvo, Sieť v práci s trestanými osobami. ISBN 978-80-8084-711-1.